

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
198

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1184

Περί κυρώσεως της εις Αθήνας την 24ην Οκτωβρίου 1979 υπογραφείσης Συμβάσεως δικαστικής άρωγής επί άστικών και ποινικών υποθέσεων μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν :

Άρθρον πρώτον.

Κυρούται και έχει ισχύν νόμου ή εις Αθήνας την 24ην Οκτωβρίου 1979 υπογραφείσα Σύμβασις δικαστικής άρωγής επί άστικών και ποινικών υποθέσεων μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, της οποίας το κείμενον εις πρωτότυπον εις την Ελληνικήν και εις την Γαλλικήν γλώτταν έχει ως ακόλουθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Δικαστικής άρωγής επί άστικων και ποινικων υποθέσεων μεταξυ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Συμβούλιον του Κράτους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, έπισθυμούντες να ενδυναμώσουν την στενή και διαρκή φιλίαν μεταξυ των δύο χωρών και να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον το οποίον τρέφουν διά την συνεργασίαν εις το νομικόν πεδión, άπεφάσισαν να συνάψουν μίαν Σύμβασιν σχετικήν προς την δικαστικήν άρωγήν επί άστικων και ποινικων υποθέσεων.

Και προς τον σκοπόν αυτόν διώρισαν ως πληρεξουσίου των:

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας

Τόν Κύριον Γεώργιον Στχαάτην, Υπουργόν Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Τό Συμβούλιον του Κράτους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας

Τόν Καθηγητήν Δόκτορα Κύριον JERZY BAFIA, Υπουργόν Δικαιοσύνης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, οι οποίοι, ανταλλάξαντες τα πληρεξούσια έγγραφα των εύρεθέντα εν πλήρει τάξει, συναφώνησαν επί των ακόλουθων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Γενικά Διατάξεις.

Άρθρον 1.

Εκτασις της νομικής προστασίας.

1. Οι ύπηκοι εκάστου των Συμβαλλομένων Μερών αποκλύουν επί του εδάφους του έτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, όσον άφορά εις τα προσωπικά και περιουσιακά δικαιώματά των, της αυτής προστασίας ήν τούτο τό τελευταίον παρέχει εις τούς ίδίους αυτούς υπηκόους.

2. Οι ύπηκοι εκάστου των Συμβαλλομένων Μερών δικαιούνται όπως άπευθύνονται έλευθέως εις τα δικαστήρια και άλλα όργανα του έτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, τα άρμόδια επί άστικων και ποινικων υποθέσεων. Δύνανται να έμφανίζονται ενώπιον των οργάνων αυτών, ίνα υπερασπίσουν τα δικαιώματά των, υποβάλλουν αιτήσεις και έγχειρουν άγωγάς υπό τούς αυτούς ως οι ύπηκοι του Μέρους τούτου όρους.

3. Αί διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται άντιστοιχώς ως προς τα νομικά πρόσωπα άμφοτέρων των Συμβαλλομένων Μερών.

Άρθρον 2.

Τρόπος επικοινωνίας.

1. Είς τα υπό της παρούσης Συμβάσεως ρυθμιζόμενα θέματα τό Υπουργείον Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας καθώς και τό Υπουργείον Δικαιοσύνης ή ή Γενική Εισαγγελία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας θά επικοινωνούν άπ' ευθείας μεταξυ των, εκτός έναντίας τινός διατάξεως της παρούσης Συμβάσεως.

2. Τα δικαστήρια και έτερα όργανα των Συμβαλλομένων Μερών άρμόδια επί άστικων και ποινικων θεμάτων θά επικοινωνούν μεταξυ των διά του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή της Γενικής Εισαγγελίας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας.

Άρθρον 3.

Επίσημοι γλώσσαι.

Τά άποστέλλόμενα έγγραφα, προκειμένου περί θεμάτων ρυθμιζόμενων υπό της παρούσης Συμβάσεως θά συντάσσονται εις την γλώσσαν του αίτούντος Μέρους, συνοδευόμενα υπό μεταφράσεως εις την γλώσσαν του, προς δ ή αίτησις Μέρους ή εις την γαλλικήν γλώσσαν.

Άρθρον 4.

Πληροφόρησις επί του Δικαίου.

Τό Υπουργείον Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας και τό Υπουργείον Δικαιοσύνης της Λαϊκής Δημοκρατίας

της Πολωνίας, καθώς και ή Γενική Εισαγγελία άμφοτέρων των Συμβαλλομένων Μερών θά πληροφορούν άμοιβαίως άλλήλους, κατόπιν αίτήσεως, περί του εν ισχύι δικαίου εις τας οικείας των χώρας, περί της έρμηνείας των νομοθετικών διατάξεων υπό των άρμοδίων οργάνων των Συμβαλλομένων Μερών, περί των σπουδαιοτέρων νομοθετικών πράξεων, ως επίσης και, εάν παρίσταται ανάγκη, περί καθωρισμένων νομικών θεμάτων.

Άρθρον 5.

Κατά την έννοίαν της παρούσης Συμβάσεως ό όρος «άστική και υποθέσεις» περιλαμβάνει: ώςαύτως τας υποθέσεις τας σχετικές με τό έμπορικόν και οικογενειακόν δίκαιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Δικαστική άρωγή.

Άρθρον 6.

Άσκησις της δικαστικής άρωγής.

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν όπως παρέχουν άμοιβαίως δικαστικήν άρωγήν επί άστικων και ποινικων υποθέσεων.

2. Η δικαστική άρωγή άσκείται διά της ένεργείας ώρισμένων δικονομικων πράξεων, ιδίως δέ μεταδιδάσεως έγγραφων, διενεργείας έρευνών, κατασχέσεως και παραδόσεως τεκμηρίων, διενεργείας πραγματογνωμοσύνης, εξέτασεως κατηγορουμένων, διαδίκων, υατύρων και έμπειρογνωμόνων, ως επίσης και δικαστικής ατοφίας.

Άρθρον 7.

Αντικείμενον και τύπος των δικαστικων παραγγελιών.

1. Η δικαστική παραγγελία, δέον να περιλαμβάνη: α) την όνομασίαν των αίτούντων και των προς δ ή αίτησις οργάνων, β) την υπόθεσιν την οποίαν άφορά ή αίτησις παραγγελίας, γ) τό όνομα και έπωνυμιον των διαδίκων, των κατηγορουμένων ή καταδικασθέντων, την κατοικίαν ή διαμονήν αυτών, την ιδιότητάν και έπάγγελμα και προκειμένου περί ποινικων υποθέσεων, εάν είναι δυνατόν, τον τόπον και την ήμερομηνίαν γεννήσεως των κατηγορουμένων ή καταδικασθέντων και τά όνόματα των γονέων των, δ) τά όνόματα, έπωνυμια και διευθύνσεις των έντολοδόχων, ε) τό αντικείμενον της παραγγελίας και τας άπαραιτήτους πληροφορίες διά την εκτέλεσίν της και, εις τας ποινικάς υποθέσεις, τον χαρακτηρισμόν της συνιστώσης τό έγκλημα πράξεως.

2. Αί δικαστικά παραγγελίαί και τά συνημμένα έγγραφα δέον όπως φέρουν την υπογραφήν και σφραγίδα της άρχής εκ της οποίας προέρχονται.

Άρθρον 8.

Εκτέλεσις επί δικαστικων παραγγελιών.

1. Προς εκτέλεσιν μιας δικαστικής παραγγελίας, τό προς δ ή αίτησις όργανον, εφαρμόζει τας εν ισχύι εις τό Κράτος του νομοθετικάς διατάξεις.

Εν τούτοις, τό προς δ ή αίτησις όργανον δύναται τη αίτήσει του αίτούντος Συμβαλλομένου Μέρους, να εφαρμόση τας δικονομικάς διατάξεις του έτέρου Συμβαλλομένου Μέρους καθ' ό μέτρον αύται δέν είναι αντίθετοι προς την νομοθεσίαν του προς δ ή αίτησις Μέρους.

2. Όταν τό προς δ ή αίτησις όργανον δέν είναι άρμόδιον διά την εκτέλεσιν της δικαστικής παραγγελίας, μεταδιδάσει ταύτην εις τό άρμόδιον όργανον του προς δ ή αίτησις Μέρους και πληροφορεί επί τούτου τό αίτούν όργανον.

3. Τή αίτήσει του αίτούντος οργάνου, τό προς δ ή αίτησις όργανον πληροφορεί άπ' ευθείας τούτο περί της ήμερομηνίας και του τόπου της εκτέλεσεως της αίτουμένης πράξεως.

4. Τό προς δ ή αίτησις όργανον επιστρέφει τον φάκελλον της υποθέσεως μετά την εκτέλεσιν της δικαστικής παραγγελίας εις τό αίτούν όργανον ή πληροφορεί τούτο περί των τυχόν έμποδίων εις την εκτέλεσιν της δικαστικής παραγγελίας.

"Αρθρον 9.

Μάρτυρες και έμπειρογνώμονες.

1. "Όταν, κατά την διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον ενός δικαστηρίου ή ενός άλλου όργανου ενός των Συμβαλλομένων Μερών, ή εμφάνισις ενός μάρτυρος ή ενός έμπειρογνώμονος διακρινόμενος εις το έδαφος του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους κρίνεται αναγκαία, δύναται να αιτηθῇ παρὰ του δικαστηρίου ή άλλου αρμοδίου όργανου του τελευταίου τούτου όπως κοινοποιήσουν την κλήσιν.

2. Είς την περίπτωση την προβλεπομένην εις την παράγραφον 1 ή κλήσις δεν δύναται να συνοδεύεται υπό προστίμου ή άλλων καταναγκαστικών μέτρων εν περιπτώσει μη εμφάνισης.

3. Τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής ως επίσης και ή καταβολή αποζημιώσεως των μαρτύρων ή έμπειρογνώμονων βαρύνουν το αίτούν Μέρος.

4. Μάρτυς ή έμπειρογνώμων, όστις ήθελεν ευχαριστῆ κατόπιν κλήσεως, επιδοθείσης εις αυτόν υπό όργανου του προς ή αίτησις Μέρους, ενώπιον του όργανου του αίτούντος Μέρους, δεν υπόκειται εις σύλληψιν, ποινικήν δίωξιν ή εις εκτέλεσιν επιβληθείσης ποινής δι' έγκλημα διαπραχθέν πρό της θιζεύσεως των συνόρων του αίτούντος Μέρους.

5. "Ο εν λόγω μάρτυς ή έμπειρογνώμων παύει να απολάυη του προβλεπομένου εν τη παραγράφω 4 προνομίου εάν ούτος δεν εγκαταλείψῃ το έδαφος του αίτούντος Μέρους πρό της λήξεως προθεσμίας 15 ήμερών υπολογιζομένης από την ήμεραν κατά την οποίαν το έξετάσταν αυτόν όργανον γνωστοποίησεν εις αυτόν ότι ή παρουσία του δεν είναι πλέον αναγκαία.

Κατά τον υπολογισμόν της προθεσμίας ταύτης δεν περιλαμβάνεται ο χρόνος καθ' όν ο μάρτυς ή έμπειρογνώμων δεν ήδυνήθη, διὰ ανεξαρτήτους της θελήσεώς του λόγους, να εγκαταλείψῃ το έδαφος του αίτούντος Μέρους.

"Αρθρον 10.

Επίδοσις έγγραφων.

1. Αί κοινοποιήσεις των έγγραφων διενεργούνται υπό του προς ή αίτησις όργανου συμφώνως προς την συναφή προς το θέμα τούτο ισχύουσαν νομοθεσίαν εις το Κράτος τούτο, εφ' όσον τα προς επίδοσιν έγγραφα είναι συντεταγμένα εις την γλώσσαν του προς ή αίτησις Μέρους ή εφ' όσον συνοδεύονται υπό κεκυρωμένης μεταφράσεως εις την γλώσσαν του Μέρους τούτου.

Εν αντιθέτω περιπτώσει το προς ή αίτησις όργανον δεν κοινοποιεί το έγγραφον εις τον παραλήπτην του ει' μη μόνον εφ' όσον ούτος ήθελεν αποδεχθῇ την παραλαβήν του.

2. Είς την δικαστικήν παραγγελίαν δέον να αναφέρεται ή ακριβής διεύθυνσις του παραλήπτου και να καθορίζεται το προς επίδοσιν έγγραφον.

3. "Όταν ή επίδοσις των έγγραφων δεν καθίσταται δυνατόν να γίνη εις την αναφερομένην εις την δικαστικήν παραγγελίαν διεύθυνσιν, το προς ή αίτησις όργανον λαμβάνει πρόσφορα μέτρα προς εξασκρίτως της ακριβοῦς διευθύνσεως. Εάν δε ή εξασκρίτως της διευθύνσεως καθίσταται αδύνατος, το προς ή αίτησις όργανον πληροφορεῖ περί τούτου το αίτούν όργανον και του επιστρέφει τα προς επίδοσιν έγγραφα.

"Αρθρον 11.

Βεβαίωσις περί της επίδοσεως έγγραφων.

Η βεβαίωσις περί της επίδοσεως των έγγραφων διενεργεῖται συμφώνως προς τους κανόνες επίδοσεως έγγραφων τους ισχύοντας εις το έδαφος του προς ή αίτησις Μέρους.

Είς την βεβαίωσιν δέον να αναφέρονται ή ήμερομηνία και ο τόπος της επίδοσεως.

"Αρθρον 12.

Έξοδα σχετικά προς την δικαστικήν άρωγήν.

1. Το προς ή αίτησις Συμβαλλόμενον Μέρος αναλαμβάνει πάντα τα έξοδα τα προκύπτοντα κατά την παροχήν της δικαστικής άρωγής εις το έδαφος του και δεν αξιοί την καταβολήν των εξόδων τούτων.

2. Το προς ή αίτησις όργανον πληροφορεῖ το αίτούν όργανον περί του ύψους των πραγματοποιηθέντων εξόδων. Εάν το αίτούν όργανον εισπράξῃ τὰς δαπάνας αὐτάς, παρὰ του προς τούτο υποχρέου προσώπου, τα ως άνω ποσά παραμένουν εις το αίτούν Μέρος.

"Αρθρον 13.

Άρνησις δικαστικής άρωγής.

1. Πράξις δικαστικής άρωγής δύναται να μη γίνη αποδεκτή όταν ή εκτέλεσις αὐτῆς δύναται να θίξῃ την κυριαρχίαν, την ασφάλειαν ή την δημοσίαν τάξιν του προς ή αίτησις Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Προκειμένου περί ποινικῶν υποθέσεων, ή δικαστική άρωγή δύναται ἐπὶ πλέον να μη γίνη αποδεκτή όταν, κατά το προς ή αίτησις Μέρος, ή εν τῇ δικαστικῇ παραγγελίᾳ προβλεπομένη πράξις αποτελεῖ πολιτικόν ή στρατιωτικόν ἀδίκημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Έγγραφα.

"Αρθρον 14.

Κοινοποιήσις ληξιάρχικων πράξεων.

Τῇ αἰτήσεϊ των δικαστηρίων ή άλλων αρμοδίων οργάνων ενός των Συμβαλλομένων Μερών, το έτερον Μέρος απευθύνει προς ταῦτα, ατελώς και ανεξόδως, αποσπάσματα ληξιάρχικων πράξεων και άλλων συναφών έγγραφων αφορώντων εις τους ύπηκόους του Μέρους εκ του οποίου προέρχεται ή αίτησις.

"Αρθρον 15.

Επικυρώσις και αποδεικτική ισχύς των έγγραφων.

1. Τα έγγραφα, ως επίσης και τα επίσημα αντίγραφα ή αποσπάσματα αὐτών, συνταχθέντα, παραδοθέντα ή κυρωθέντα υπό τινος αρμοδίου όργανου ἐπὶ τοῦ εἰδοφους ενός των Συμβαλλομένων Μερών και φέροντα επίσημον σφραγίδα δεν χρήζουν επικυρώσεως διὰ να ισχύσουν ἐπὶ τοῦ εἰδοφους του άλλου μέρους.

2. Αἱ επίσημοι πράξεις αἱ συντασσόμεναι εις το έδαφος ενός των Συμβαλλομένων Μερών έχουν την αποδεικτικήν ισχύν των επίσημων πράξεων ἐπὶ τοῦ εἰδοφους του άλλου μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Απαλλαγή από της έγγραφουδσίας αλλοδαπού και θεωρεάν δικαστική άρωγή ἐπὶ αὐτικῶν υποθέσεων.

"Αρθρον 16.

Οἱ ύπηκοι ενός των Συμβαλλομένων Μερών, κατοικοῦντες ή διαμένοντες ἐπὶ τοῦ εἰδοφους του ενός ή του άλλου Μέρους και προσφεύγοντες ενώπιον των δικαστηρίων του άλλου των Συμβαλλομένων Μερών, δεν υποβάλλονται εις έγγραφουσίαν εκ του λόγου και μόνον ότι τυγχάνουν αλλοδαποί ή ότι δεν έχουν κατοικίαν ή τόπον διαμονῆς εις το έδαφος του Μέρους, εις το δικαστήριον του οποίου οἱ αυτοί προσφεύγουν.

"Αρθρον 17.

1. Οἱ ύπηκοι ενός των Συμβαλλομένων Μερών απολαμβάνουν ἐπὶ τοῦ εἰδοφους του άλλου του ευεργετήματος της θεωρεάν δικαστικής άρωγῆς υπό τους αὐτούς όρους και καθ' ο μέτρον, ως και οἱ ύπηκοι του Συμβαλλομένου τούτου Μέρους.

2. Ἡ δωρεὰν δικαστικὴ ἀρωγὴ ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πράξεων ἐκτελέσεως.

3. Οἱ ὑπὸ τοὺς ἀποφάσεις πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐνδὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἡδυνάμενοι ἀπολαύει εἰς μίαν ὑπόθεσιν τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς. Διὰ ἀπολαύσας ὁμοίως ταύτης καὶ διὰ τὰς τελευταίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους πράξεις τῆς διαδικασίας τὰς ἀφώρως εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ περὶ προσωπικῆς, οἰκογενειακῆς καὶ περιουσιακῆς καταστάσεως πιστοποιητικὰ ἐκδίδονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὁργάνων τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποῦοι κατοικεῖ ἡ διαμένει τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον αἰτεῖται τὸ εὐεργέτημα τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς.

2. Ὅταν τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον δὲν κατοικεῖ ἡ δὲν διαμένει εἰς τὸ ἔδαφος οὐδενὸς τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, ἡ διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία ἡ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ τοῦ Κράτους τοῦ ὁποῦοι τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ὑπὸ τοῦ Κράτους νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐν λόγῳ πιστοποιητικόν.

3. Τὸ καλούμενον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως συμπληρωματικὰς πληροφορίας παρὰ τοῦ ὁργάνου τοῦ ὁποῦοι ἐξέδωκε τὸ πιστοποιητικόν.

Ἄρθρον 19.

Ἄρθρον 19. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνδὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγράφην εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦ ἀρμοδίου λόγῳ κατοιικίας ἡ διαμονῆς τοῦ δικαστηρίου τῆς αἰτήσεως τοῦ περὶ δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς ἡ τῆς αἰτήσεως περὶ διορισμοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐτέρου Μέρους. Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον ἀποστέλλει εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ἐτέρου Μέρους τὸ πρακτικὸν μετὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 18 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἑτέρα συνημμένα ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀρωγὴν ἐγγράφα, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 20.

1. Ὅταν τὸ ἐπιλαμβανόμενον μὲς ὑποθέσεως δικαστήριον ἐνδὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀπαιτῇ παρὰ τινος προσώπου κατοικοῦντος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὴν καταβολὴν τελῶν ἡ δικαστικῶν ἐξόδων, ἡ προθεσμία ἡ καθοριζομένη διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δύο μηνῶν.

2. Ὅταν τὸ δικαστήριον ἐνδὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μὲς καθωρισμένης δικαστικῆς πράξεως παρὰ τινος προσώπου κατοικοῦντος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἡ προθεσμία αὕτη ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς σφραγίδος τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἐκ τοῦ ὁποῦοι προέρχεται τὸ ἐγγράφον τὸ πιστοποιεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ἀναγνώρισις καὶ ἐκτελέσεις ἀποφάσεων ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ ἔχουσαι ἰσχὺν δεδικασμένου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνδὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ ἀφώρως εἰς ἀστικὰς μὴ περιουσιακῆς φύσεως ὑποθέσεις, ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὗται δὲν εἶναι ἀντίθετοι εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἐφαρμόζεται ὁμοίως ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Αἱ ἔχουσαι ἰσχὺν δεδικασμένου δικαστικῆς ἀποφάσεως αἱ ἀφώρως εἰς ἀστικὰς ὑποθέσεις περιουσιακῆς φύσεως, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὸ ἔδαφος ἐνδὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὑποκαίνται εἰς ἐκτέλεσιν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδόθησαν μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται προκαίμενον περὶ ἀποφάσεων ἀναγνωρίζουσας τὴν ἀστικὴν εὐθύνην εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 22.

Ἡ αἴτησις πρὸς ἀναγνώρισιν ἡ κήρυξιν ὡς ἐκτελεστῆς τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως δέον ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθη πρωτοδικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἡ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ ἐτέρου Μέρους. Εἰς τὴν πρώτην περιπτώσιν, τὸ δικαστήριον ἀποστέλλει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ ἐτέρου Μέρους συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως καθοριζομένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς ἀναγνώρισιν ἡ κήρυξιν ὡς ἐκτελεστῆς μὲς ἀποφάσεως δέον νὰ προσαρτᾶται:

α) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περιλαμβανομένου καὶ τοῦ σκεπτικοῦ αὐτῆς ὡς ἐπίσης καὶ ἐν ἐπίσημον ἐγγράφον πιστοποιεῖν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἀπέκρινε τὴν ἰσχὺν δεδικασμένου, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο προκύπτῃ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως.

β) Ἐν ἐγγράφον ἀποδεικνύον ὅτι ὁ ἐναγόμενος ὁ ὁποῖος δὲν συμμετέσχε εἰς τὴν διαδικασίαν ἡ ὁ πληρεξούσιος τοῦ εἶχον κληθῇ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν τοῦλάχιστον ἀπὸ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

γ) Κεκυρωμένη μετάφρασις τῶν ἐγγράφων τῶν ἀπαιτούμενων εἰς τὰς παραγράφους α καὶ β εἰς τὰς γλώσσας τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς κήρυξιν ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς δύναται νὰ προσαρτᾶται ἡ αἴτησις πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 24.

Κρίνον ἐπὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἡ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη, διασφαρηνίσεις ἀπὸ τὸν αἰτούντα ἡ νὰ τὸν ὑποχρῶσθαι ὅπως συμπληρώσῃ τὴν αἴτησιν. Τὸ δικαστήριον δύναται ὁμοίως νὰ ἀκούσῃ τὸν ἐναγόμενον ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς αἰτήσεως καὶ νὰ ζητήσῃ διασφαρηνίσεις ἀπὸ τοῦ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

Ἄρθρον 25.

Ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται νὰ προβάλῃ ἑνστάσιν εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον ἐπὶ τῆς κηρύξεως ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς ἀφώρως τὸν ὅσον εἰς τὸ παρὰδεκτὸν τῆς ὡς ἄνω κηρύξεως ὅσον καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιδικασθέντα αἰτήματα, εἰμὴ μόνον ἐὰν τὸ δίκαιον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποῦοι ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις προβλέπη μίαν τοιαύτην ἑνστάσιν.

Ἄρθρον 26.

Ἀρνησις τῆς ἀναγνωρίσεως ἡ τῆς κηρύξεως ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς.

Ἡ ἀναγνώρισις ἡ ἡ κήρυξις ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς δύναται νὰ μὴ γίνουσι ἀποδεκταί εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

α) Ὅταν ὁ ἐναγόμενος ἡ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἡ ἀπόφασις ὑποχρεοῖ ὅπως ἐκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα δὲν συμμετέσχε εἰς τὴν διαδικασίαν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ κλήσις εἰς τὸ ἀκροατήριον δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτοὺς ἡ εἰς τοὺς πληρεξουσίου τῶν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν.

β) Ὅταν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀντίθετος πρὸς προηγουμένην ἀπόφασιν ἔχουσαν ἰσχὺν δεδικασμένου μετὰ τῶν ἰδίων διαδι-

κων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἡ ὁποία ἐξεδόθη ὑπὸ τινος δικαστηρίου τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὕτη δέον ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ.

γ) "Ὅταν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὕτη δέον ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ.

δ) "Ὅταν κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὕτη δέον ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ, τὸ δικαστήριον τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς υποθέσεως.

"Ἀρθρον 27.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 21 παράργραφος 2 καὶ τῶν ἀρθρων 22—26 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ὁμοίως ἐπὶ τῶν δικαστικῶν συμβιβασμῶν.

Ἰδιαιτέραι περιπτώσεις ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἀφορῶσιν εἰς τὰ ἑξῆς.

"Ἀρθρον 28.

1. "Ὅταν τὰ πρόσωπα τὰ ἐξαίρουμένα τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 16 τῆς παρούσης Συμβάσεως κατεδικάσθησαν διὰ ὀριστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ δικαστικὰ ἑξῆς, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου τὰ ἑξῆς δέον ὅπως καταβληθῶν ὡς ἀποφασίσῃ συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιόν του καὶ ἀνεξέδως ἐπὶ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστέης.

2. Θεωροῦνται ὁμοίως ὡς δικαστικὰ ἑξῆς, τὰ ἑξῆς καὶ προκληθέντα ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀποδεικνύοντων ὅτι ἡ ἀπόφασις ἔχει ἰσχὺν δεδικασμένου καὶ ὅτι αὕτη ὑπόκειται εἰς ἐκτέλεσιν ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἑξῆς διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων. Τὰ ἑξῆς ταῦτα καθορίζονται, κατόπιν αἰτήσεως, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ καλουμένου νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστέης.

"Ἀρθρον 29.

1. Ἡ αἴτησις πρὸς κήρυξιν ὡς ἐκτελεστέης τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἑξῶν ὑποβάλλεται, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ ἀρθρον 22 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεδικάσθησαν τὰ ἑξῆς.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν δέον νὰ προσαρτᾶται ἡ καταδικαστικὴ ἐπὶ τῶν ἑξῶν ἀπόφασις μετὰ πιστοποιητικῶν ὅτι αὕτη ἔχει ἰσχὺν δεδικασμένου καὶ ὅτι εἶναι ἐπιδικαστικὴ ἐκτελέσεως ὡς ἐπίσης καὶ κεκυρωμένη μετάφρασις εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένας γλώσσας.

3. Ἡ αἴτησις πρὸς κήρυξιν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ ἑξῆς ὡς ἐκτελεστέης δύνανται νὰ υποβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

"Ἀρθρον 30.

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλομένου Μέρους ἐξετάζει τὴν περὶ κηρύξεως ὡς ἐκτελεστέης τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἑξῶν αἴτησιν ἄνευ ἀκροάσεως τῶν δικαίων καὶ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐὰν αὕτη ἔχῃ ἰσχὺν δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστέη.

2. Ἡ αἴτησις πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν διὰ τὰ ἑξῶς δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν προκατέβαλε μέρος τῶν ἐξῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐκτέλεσιν.

"Ἀρθρον 31.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπήκουε ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν κατεδικάσθη εἰς τὰ ἑξῆς τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ἐτέρου Μέρους, τὸ δικαστήριον τούτου διαβιβάζει αἴτησιν περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐξῶν τούτου πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ὀφειλέτης. Τὸ δικαστήριον πρὸς ὃ

διεβιβάσθη ἡ αἴτησις διατάσσει τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ δίκαιον, ἀτελῶς.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτονται τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 29 παράργραφος 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερόμενα ἐγγράφα. τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 30 ἐχούσης ὡσαύτως ἐφαρμογὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

"Ἐκδοσις καὶ διέλευσις.

"Ἀρθρον 32.

Ὑποχρέωσις πρὸς ἑκδοσιν.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὅπως ἐκδίδουν κατόπιν αἰτήσεως τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν προσώπων ἐν ᾧ ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ποινῆς.

2. Ἡ ἑκδοσις πρὸς ἀσκήσιν ποινικῆς διώξεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἐγκλήμα τιμωρεῖται, κατὰ τὸν νόμον ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, διὰ ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας μεγίστου ὅριου τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους ἢ ἐτέρως βαρυτέρας ποινῆς.

3. Ἡ ἑκδοσις πρὸς ἐκτέλεσιν ποινῆς ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἐγκλήματα τιμωρούμενα κατὰ τὸν νόμον ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον κατεδικάσθη εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγάλυτέραν τοῦ ἑτους ἢ βαρυτέραν ποινῆς.

4. Ἐὰν τὸ ἐγκλήμα δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἑκδοσις τιμωρεῖται διὰ θανατικῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτούντος Μέρους ἐνῶ ταυτὴ ποινὴ δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἡ ἑκδοσις δύνανται νὰ λάβῃ χώραν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ δὲν ἔσται ἀπαγγεληθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος Μέρους.

5. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ἀφορᾷ εἰς πλείονα διαφορετικὰ ἐγκλήματα, ἑκάστον τῶν ὁποίων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διὰ ποινῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως τινὰ δὲν πληροῦν τὸν προβλεπόμενον εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ὅρον, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις μέρος δύνανται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἑκδοσιν καὶ διὰ τὰ τελευταῖα αὐτά.

"Ἀρθρον 33.

"Ἀρνήσις ἐκδόσεως.

1. Δὲν δύνανται νὰ γίνῃ δεκτὴ αἴτησις ἐκδόσεως εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

α) ὅταν τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἑκδοσις εἶναι ὑπήκουε τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἢ ἔχῃ χορηγηθῇ ἄυλον εἰς τοῦτο.

β) ὅταν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ἡ κατηγορία ἀφορᾷ πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἀδίκημα, ἢ ὅταν ἡ ποινικὴ διώξις εἶναι ἀπαράδεκτος ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ λόγῳ παραγραφῆς ἢ ἄλλου νομίμου λόγου.

γ) ὅταν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἑκδοσις ἐξεδῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἀπόφασις μετὰ ἰσχύος δεδικασμένου ἀφαιρῶσα εἰς τὸ αὐτὸ ἐγκλήμα ἢ ὅταν ἔχῃ παύσει ἡ ποινικὴ διώξις.

δ) "Ὅταν τὸ ἐγκλήμα δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἑκδοσις διώκεται, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀποκλειστικῶς κατ' ἐγκλήσιν.

ε) "Ὅταν τὸ ἐγκλήμα διεπράχθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

2. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις μέρος δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἑκδοσιν ὅταν αὕτη ζητεῖται δι' ἐγκλήμα διαπραχθέν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τρίτου Κράτους καὶ ἔχῃ ἤδη ἐκδοθῇ ἀπόφασις εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

"Ἀρθρον 34.

Αἴτησις ἐκδόσεως.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως ἐπισυνάπτεται κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἐχούσης ἰσχὺν δεδικασμένου δικαστικῆς ἀπο-

φάσεως, ως και το πλήρες κείμενον της διδούσης τὸν νομικὸν χαρακτήριον τοῦ ἐγκλήματος διατάξεως τοῦ νόμου. Εἰς περίπτωση κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καταδικασθεὶς ἔχει ἤδη ἐκτίσει μέρος τῆς ποινῆς του, τοῦτο πρέπει νὰ ἀναφέρεται.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως πρὸς ἀσκήσιν ποινικῆς διώξεως ἐπισυνάπτεται κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς διατασσούσης προσωρινῇ κρίσει ἀποφάσεως, περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῆς προβλεπούσης τοῦ ἐγκλήματος διατάξεως τοῦ νόμου. Ἐὰν τὸ ἐγκλημα προξένησεν ὀλικὴν ζημίαν, δεόν νὰ ἀναφερθῇ τὸ ὕψος ταύτης.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται, εἰ δυνατόν, ἡ ἐξωτερικὴ περιγραφὴ τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, πληροφoρoία ἀφορῶσα τὴν ταυτότητά του, τὴν προσωπικὴν του κατάσταση, τὴν ὑπεκούστητά του καὶ τὴν διαμονήν του, ἡ φωτογραφία του καὶ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

4. Τὸ Συμβαλλόμενον Μέρος τὸ ὁποῖον αἰτεῖται τὴν ἐκδοσιν δὲν ὑποχρεοῦται νὰ συνοδεύσῃ τὴν αἴτησίν του διὰ τῶν τεκμηρίων τοῦ ἐγκλήματος τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκδοσις τελεσθεῖσαν πρῶτον.

Ἄρθρον 35.

Συμπληρωματικά πληροφοροίαι.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως δὲν περιλαμβάνῃ ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ ὁρίσῃ προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας ἢ ὅποια δύναται ὁμῶς νὰ παραταθῇ δι' ἡτιολογημένους λόγους.

Ἄρθρον 36.

Σύλληψις ἐκζητουμένου.

Ἀμὲν τῇ λήψει τῆς περὶ ἐκδόσεως αἰτήσεως, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους λαμβάνει ἀμελλητί πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ περὶ οὗ ἡ αἴτησις προσώπου, πλην τῶν περιπτώσεων καθ' αἷς δὲν ἐπιτρέπεται ἐκδοσις κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 37.

Προσωρινὴ κρίσις
πρὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως.

1. Τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκδοσις δύναται νὰ συλληφθῇ προσωρινῶς πρὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, εἴαν τοῦτο ζητηθῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, βεβαιῶντος τὴν ἐκδοσιν ἐντάλματος σύλληψεως ἢ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἄλλης δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ τοιαύτη αἴτησις δύναται νὰ διαβιβασθῇ ταχυδρομικῶς, τηλεγραφικῶς, ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου διαβιβάζοντος ἐγγράφως τὸ περιεχόμενον τῆς αἰτήσεως.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις, τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ συλλάβουν προσωρινῶς ἐν πρόσωπον εὐρισκόμενον ἐπὶ τοῦ ἰδίου τῶν ἐδάφους ἀκμῇ καὶ ἄνευ τῆς προβλεπόμενης εἰς τὴν παράγραφον 1 αἰτήσεως ἐφ' ὅσον λάβουν γινώσκιν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο διέπραξε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους ἐγκλημα δι' ὃ χωρεῖ ἐκδοσις.

3. Τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος δεόν ὅπως εἰδοποιηθῇ ἀμελλητί περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου συλλήψεως.

Ἄρθρον 38.

Ἀπόλυσις.

Πρόσωπον προσωρινῶς συλληφθὲν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 36 ἢ 37 τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ἀπολυθῇ ἔαν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ἢ ἡ αἴτησις περὶ συμπληρώσεως ταύτης δὲν ληφθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ ἐτέρου Μέρους περὶ τῆς σύλληψεως τοῦ προσώπου τούτου.

Ἄρθρον 39.

Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἐὰν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκδοσις ἐγένετο ἐναρξίς ποινικῆς διαδικασίας ἢ τοῦτο ἐκτίθῃ ποινὴν δι'

ἕτερον ἐγκλημα εἰς τὸ ἐδαφος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἢ ἐκδοσίς του δύναται νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἢ τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 40.

Προσωρινὴ ἐκδοσις.

1. Ἐὰν λόγῳ τῆς προβλεπόμενης ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 39 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναβολῆς ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ ἐπέλθῃ παραγραφή τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ νὰ δυσχερανθῇ σοβαρῶς ἡ διαδικασία, τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκδοσις δύναται, κατόπιν ἡτιολογημένης αἰτήσεως, νὰ ἐκδοθῇ προσωρινῶς.

2. Τὸ προσωρινὸν ἐκδοθὲν πρόσωπον δεόν νὰ ἐπιστραφῇ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικαστικῆς πράξεως δι' ἣν ἔλαβε χώραν ἡ ἐκδοσίς του.

Ἄρθρον 41.

Συρροή αἰτήσεων ἐκδόσεως.

Ἐὰν πλείονα Κράτη ζητοῦν τὴν ἐκδοσιν προσώπου τινός, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ἀποφασίζει ποία ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων θὰ προτιμηθῇ.

Ἄρθρον 42.

Ὅρια ποινικῆς διώξεως.

1. Ἄνευ συναίνεσεως τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλομένου Μέρους τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ διωχθῇ ποινικῶς ἢ νὰ ἐκτίθῃ ποινὴν δι' ἐγκλημα διαπραχθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεως καὶ διάφορον τοῦ δι' ὃ ἐγένετο ἡ ἐκδοσις ἐγκλήματος οὔτε νὰ παραδοθῇ εἰς τρίτον Κράτος.

2. Ἡ συναίνεσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ὅταν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἢ, εἰς περίπτωσιν καταδίκης, ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως ἢ τοῦ χαρισμοῦ τῆς ποινῆς. Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν περιλαμβάνεται ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν ἡδυνήθη, οὐχὶ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ὑπακεινότητος, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐδαφος τοῦ αἰτούντος Μέρους.

β) Ὅταν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον, ἀφ' ἧς ἐγκατέλειψε τὸ ἐδαφος τοῦ αἰτούντος Μέρους, ἐπανήλθῃ ἐν συνεχείᾳ τῇ δουλείᾳ του εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 43.

Γνωστοποίησις τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐκδόσεως.

1. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους γνωστοποιεῖ εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως ἀπόφασίν του.

2. Εἰς περίπτωσιν πλήρους ἢ μερικῆς ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, οἱ λόγοι τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνακοινούνται εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῆς ἐκδόσεως, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Συμβαλλόμενον Μέρος πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν Μέρος περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς παραδόσεως. Ἐὰν τὸ αἰτοῦν Μέρος δὲν παραλάβῃ τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καθορισθείσης διὰ τὴν παράδοσιν ἡμερομηνίας, τοῦτο δύναται νὰ ἀρεθῇ ἐλεῦθερον.

Ἄρθρον 44.

Ἐπανέκδοσις.

Ἐὰν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον ἐκφύγῃ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ἐδαφος τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις μέρους γίνεται ἀντικείμενον νέας αἰτήσεως ἐκδόσεως εἰς ἣν θὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπισυναφθοῦν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 34 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπαραίτητα στοιχεῖα.

Ἄρθρον 45.

Ἐπικοινωνήσις εἰς θέματα ἐκδόσεως.

Ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ὡς καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτὴν λαμβάνουν χώραν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἄλλαι ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐκδοσιν πράξεις πραγματοποιοῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 46.

Διέλευσις.

1. "Εκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος, αίτηται του έτέρου Μέρους, έπιτρέπει την διά του εδάφους του διέλυσιν προσώπων εκδιδομένων εις το Μέρος τούτο υπό τρίτου Κράτους. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη δέν υποχρεούνται να έπιτρέψουν ταιούτην διέλυσιν έφ' όσον δέν υφίσταται υποχρέωσις συμφώνως προς τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως.

2. "Η περί άδείας διελύσεως αίτησις υποβάλλεται διά της αούτης όδοϋ ώς και ή αίτησις εκδόσεως.

3. Τα άρμόδια όργανα των Συμβαλλομένων Μερών συναν- νοούνται εις εκάστην περίπτωσιν ώς προς τας διατυπώσεις, το δρομολόγιον και τας άλλας συνθήκας της διελύσεως.

"Άρθρον 47.

Γνωστοποίησις των αποτελεσμάτων της ποινικής διαδικασίας.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν εις άλληλα τα άπο- τελέσματα της ποινικής διαδικασίας κατά των έκδοθέντων προσώπων. Γνωστοποιούν ώσαύτως, κατόπιν αίτήσεως, αντί- γραφον της έχούσης ισχύν δεδικασμένου αποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Διάφοροι ποινικοί διατάξεις.

"Άρθρον 48.

Μεταφορά της ποινικής διώξεως.

"Εκαστον των Συμβαλλομένων Μερών υποχρεούται, τη αί- τήσει του έτέρου Μέρους, όπως άπκήση συμφώνως πρό το δικαίον του ποινικήν διώξιν κατά των ίδιων αυτού υπηκόων οι όποιοι διέπραξαν έγκλημα επί του εδάφους του έτέρου Μέρους.

"Άρθρον 49.

1. Διά την έναρξιν της ποινικής διώξεως συμφώνως προς το άρθρον 48, τα Συμβαλλόμενα Μέρη υποβάλλουν προς άλληλα αίτησεις εις άς έπισυνάπτονται τα άφορώντα εις το διαπραχθέν έγκλημα στοιχεία, πληροφορίας περί του δράστου και άλλας αποδείξεις, ως και το κείμενον των εφαρμοστέων εις την πράξιν ποινικών διατάξεων, συμφώνως προς τον νόμον τον ισχύοντα εις τον τόπον έκτελέσεώς της.

2. Τό έπιληφθέν της αίτήσεως Συμβαλλόμενον Μέρος πληροφορεί το έτερον Μέρος περί των αποτελεσμάτων της διαδικασίας και κοινοποιεί, κατόπιν αίτήσεως, αντίγραφον της έχούσης ισχύν δεδικασμένου αποφάσεως.

"Άρθρον 50.

Προσωρινή παράδοσις κρατουμένων υπό την ιδιότητα μαρτύρων.

1. "Εάν παρίσταται ανάγκη να έξετασθούν ως μάρτυρες πρόσωπα κρατούμενα εις το έδαφος του έτέρου Μέρους, τα εις το άρθρον 2 της παρούσης Συμβάσεως αναφερόμενα όργανα δύνανται να έπιτρέψουν να άποσταλούν τα πρόσωπα αυτά εις το έδαφος του αιτούντος Μέρους, υπό τον όρον ότι θα έξακο- λουθήσουν να κρατούνται και ότι θα έπιστραφούν το συντο- μώτερον δυνατόν μετά την έξετασιν των.

2. "Εάν παρίσταται ανάγκη να έξετασθούν ως μάρτυρες πρόσωπα κρατούμενα εις το έδαφος ενός τρίτου Κράτους, τα εις το άρθρον 2 της παρούσης Συμβάσεως αναφερόμενα όργα- να έπιτρέπουν την διέλυσιν των προσώπων αυτών διά του εδά- φους των.

3. Αί διατάξεις του άρθρου 9 της παρούσης Συμβάσεως εφαρμόζονται εις τας περιπτώσεις των ως άνω παραγράφων 1 και 2.

"Άρθρον 51.

Παράδοσις αντικειμένων.

1. Τα υπό του διαπράξαντος το έγκλημα και σχετικά προς αυτό κατεχόμενα ύπ' αυτού αντικείμενα ως και πών άλλο αντικείμενον θυνάμενον να χρησιμοποιηθή κατά την ποινι- κήν διαδικασίαν ως τεκμήριον, παραδίδονται εις το αιτούν Μέρος, άκόμη και εις τας περιπτώσεις καθ' άς ή έκδοσις

του διαπράξαντος το έγκλημα δέν δύναται, συνεπεία θανάτου ή άλλης αίτίας, να πραγματοποιηθή.

2. Τό προς ό ή αίτησις Μέρος δύναται να αναβάλει προ- τωρινώς την παράδοσιν των αντικειμένων τα όποια τυγχάνουν άπαραίτητα εν σχέσει προς έτέρην ποινικήν υπόθεσιν.

3. Τα δικαιώματα τρίτων επί των προς παράδοσιν άντι- κειμένων διατηρούνται εν ισχύ. Μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας τα αντικείμενα αυτά έπιστρέφονται εις το Μέρος παρ' ου άπεστάλησαν διά να παραδοθούν εις τους δικαιούχους των.

4. "Η παράδοσις των αντικειμένων συμφώνως προς τας δια- τάξεις του παρόντος άρθρου δέν υπόκειται εις τας διατάξεις τας περιορίζουσας την είταγωγήν και έξαγωγήν αντικειμένων και συναλλάγματος.

"Άρθρον 52.

"Εξοδα εκδόσεως και διελύσεως.

Τα πραγματοποιηθέντα έξοδα σχετικώς με την προτοιμα- σίαν της παραδόσεως των διαπράξαντων έγκλήματα και παρα- δόσεως αντικειμένων συμφώνως προς τας διατάξεις της πα- ρούσης Συμβάσεως, βαρύνουν το Συμβαλλόμενον Μέρος εις το έδαφος του όποιου ταύτα άνέκυψαν. Τα έξοδα διελύσεως βα- ρύνουν το αιτούν Μέρος.

"Άρθρον 53.

"Ανακοίνωσις πληροφοριών περί αποφάσεων.

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη ανακοινώνουν εις άλληλα άπαξ του έτους πληροφορίας περί καταδικαστικών αποφάσε- ων κατά υπηκόων του έτέρου Μέρους, έχουσών ισχύν δεδι- κασμένου.

2. Κατόπιν αίτήσεως, τα Συμβαλλόμενα Μέρη ανακοινώνουν εις άλληλα προς τον σκοπόν της ποινικής διαδικασίας πλη- ροφορίας περί του ποινικού μητρώου των προσώπων των έχόν- των κατοικήσει εις το έδαφος του προς ό ή αίτησις Μέ- ρους.

3. Εις τας προβλεπομένας υπό των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου περιπτώσεις, τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν προς άλληλα, εν τώ μέτρω του δυνατόν, τα έα- κτυλικά αποτυπώματα καταδικασθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8.

Τελικαι διατάξεις.

"Άρθρον 54.

"Η παρούσα Σύμβασις αντικαθιστά την ειδικήν συμφωνίαν περί του εύεργετήματος πενίας και της έγχυοδόσις άλλουδα- πών συναφθείσαν δι' ανταλλαγής έπιστολών μεταξύ της "Ελ- λάδος και της Πολωνίας την 10ην "Απριλίου 1930.

"Άρθρον 55.

1. "Η παρούσα Σύμβασις υπόκειται εις επικύρωσιν και θα τεθή εν ισχύ την τριακοστήν ήμέραν από της ήμερομηνίας ανταλλαγής των όργάνων επικυρώσεως ήτις θα λάβη χώ- ραν εις Βαρσοβίαν.

2. "Η παρούσα Σύμβασις θα παραμείνη εν ισχύ έπ' άόρι- στον. Δύνανται να καταγγελθώ διά γνωστοποίησεως ύφ' εκά- στου των Συμβαλλομένων Μερών. Εις την περίπτωσιν αούτην θα πάύση ισχύουσα μετά εξ μηνας από της ήμέρας της καταγ- γελίας.

Εις πίστωσιν των ανωτέρω, οι πληρεξούσιοι των Συμβαλ- λομένων Μερών υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν και έπέ- δεσαν τας τερραγίδας των.

Έγένετο εις "Αθήνας, την 24ην "Οκτωβρίου 1979 εις δύο αντίτυπα συντεταγμένα εις την ελληνικήν, πολωνικήν και γαλλικήν γλώσσαν, των τριών κειμένων όντων εξ ίσου αυ-θεντικών. Εις περίπτωσιν διαφοράς, το γαλλικόν κείμενον ύπερισχύει.

Διά τον Πρόεδρον της
"Ελληνικής Δημοκρατίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Διά το Συμβούλιον του Κράτους της Λαϊκής
Δημοκρατίας της Πολωνίας
JERZY BAFIA

CONVENTION

entre la République Hellénique et la République Populaire de Pologne relative à l'entraide judiciaire en matières civile et pénale.

Le Président de la République Hellénique, et le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne, désireux de renforcer l'amitié étroite et durable entre les deux pays et de manifester l'intérêt qu'ils portent à la coopération dans le domaine juridique, ont résolu de conclure une Convention relative à l'entraide judiciaire en matières civile et pénale et désigné à cet effet comme leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République Hellénique

■ Monsieur Georges Stamatis, Ministre de la Justice de la République Hellénique.

Le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne Monsieur le Professeur Dr. Jerzy Bafia, Ministre de la Justice de la République Populaire de Pologne, lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions qui suivent:

CHAPITRE I

Dispositions générales

Article 1

Etendue de la protection juridique

1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes bénéficient en ce qui concerne leurs droits personnels et patrimoniaux de la même protection sur le territoire de l'autre Partie Contractante que cette dernière accorde à ses propres ressortissants.

2. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes ont libre accès aux tribunaux et autres organes de l'autre Partie Contractante compétents en matière civile et pénale. Ils peuvent comparaître devant ces organes pour défendre leurs droits, introduire des requêtes et intenter des actions sous les mêmes conditions que les ressortissants de cette Partie.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 sont respectivement applicables aux personnes juridiques des deux Parties Contractantes.

Article 2

Mode de communication

1. Dans les matières réglées par la présente Convention, le Ministère de la Justice de la République Hellénique, ainsi que le Ministère de la Justice ou le Parquet Général de la République Populaire de Pologne, communiqueront directement entre eux, à moins de disposition contraire de la présente Convention.

2. Les tribunaux et les autres organes des Parties Contractantes compétents en matières civile et pénale communiquent entre eux par l'intermédiaire du Ministère de la Justice de la République Hellénique et du Ministère de la Justice ou du Parquet Général de la République Populaire de Pologne.

Article 3

Langues officielles

Les documents communiqués dans les matières réglées par la présente Convention seront rédigés dans la langue de la Partie requérante, étant accompagnés d'une traduction dans la langue de la Partie requise ou en langue française.

Article 4

Information sur le droit

Le Ministère de la Justice de la République Hellénique et le Ministère de la Justice de la République Populaire

de Pologne, ainsi que les Parquets Généraux des deux Parties Contractantes s'informeront mutuellement, sur demande, du droit en vigueur dans leurs pays respectifs, de l'interprétation des dispositions législatives par les organes compétents des Parties Contractantes, des actes législatifs les plus importants ainsi que, si besoin est, des questions juridiques déterminées.

Article 5

Au sens de la présente Convention, l'expression «en matière civile» comprend également les questions relevant du droit commercial et du droit de la famille.

CHAPITRE II

Entraide judiciaire

Article 6

Exercice de l'entraide judiciaire

1. Les Parties Contractantes s'engagent à s'accorder mutuellement l'entraide judiciaire dans les affaires civiles et pénales.

2. L'entraide judiciaire s'exerce par l'accomplissement d'actes déterminés de procédure, et notamment transmission de documents, perquisitions, saisie et remise de pièces à conviction, expertise, interrogatoire d'inculpés et d'accusés, audition de parties, de témoins et d'experts, ainsi que visite judiciaire des lieux.

Article 7

Objet et forme des commissions rogatoires

1. La commission rogatoire doit comprendre: a) la dénomination des organes requérants et requis, b) l'affaire que la commission rogatoire concerne, c) les noms et prénoms des parties, des inculpés, des accusés ou des condamnés, leur domicile ou lieu de séjour, nationalité et profession, et en matière pénale-autant que possible-le lieu et date de naissance des inculpés, accusés ou condamnés et les prénoms de leurs parents, d) les noms prénoms et adresses des mandataires, e) l'objet de la commission et les informations nécessaires à son exécution et, dans les affaires pénales, la qualification de l'acte délictueux.

2. Les commissions rogatoires et les pièces annexes doivent être signées et revêtues du sceau de l'autorité dont elles émanent.

Article 8

Exécution des commissions rogatoires

1. Pour exécuter une commission rogatoire, l'organe requis applique les dispositions législatives en vigueur dans son Etat. Cependant, l'organe requis peut, sur demande de la Partie Contractante requérante, appliquer les dispositions de procédure de l'autre Partie Contractante pour autant qu'elles ne sont pas contraires à la législation de la Partie requise.

2. Lorsque l'organe requis n'est pas compétent pour exécuter la commission rogatoire, il transmet celle-ci à l'organe compétent de la Partie requise et en l'informe l'organe requérant.

3. Sur demande de l'organe requérant, l'organe requis l'informe directement de la date et du lieu d'accomplissement de l'acte requis.

4. L'organe requis retourne le dossier après exécution de la commission rogatoire à l'organe requérant ou l'informe des obstacles à l'exécution de la commission rogatoire.

Article 9

Témoins et experts

1. Lorsque, au cours d'une instance devant un tribunal ou un autre organe de l'une des Parties Contractantes, la comparution d'un témoin ou d'un expert séjournant sur le territoire de l'autre Partie Contractante s'avère nécessaire, le tribunal ou l'autre organe compétent de cette dernière peut être requis de signifier la convocation.

2. Dans le cas prévu au paragraphe 1er, la convocation ne peut être assortie d'amende ou d'autres mesures de contrainte en cas de non comparution.

3. Les frais de voyage et de séjour ainsi que le paiement d'une indemnité pour les témoins ou experts sont à la charge de la Partie requérante.

4. Le témoin ou l'expert qui comparait devant l'organe de la Partie requérante sur convocation signifiée par l'organe de la Partie requise ne peut faire l'objet d'arrestation, de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine pour une infraction commise avant qu'il n'ait franchi la frontière de la Partie requérante.

5. Le témoin ou l'expert cesse de bénéficier du privilège prévu au paragraphe 4 s'il ne quitte pas le territoire de la Partie requérante avant l'expiration d'un délai de quinze jours à compter du jour où l'organe qui l'a entendu lui notifie que sa présence n'est plus nécessaire. Dans le calcul de ce délai n'est pas compris le temps pendant lequel le témoin ou l'expert n'était pas en mesure, sans qu'il y ait eu faute de sa part, de quitter le territoire de la Partie requérante.

Article 10

Significations

1. Les significations sont effectuées par l'organe requis suivant les dispositions légales régissant cette matière dans son Etat, lorsque les pièces signifiées sont rédigées dans la langue de la Partie requise ou lorsqu'elles sont accompagnées d'une traduction certifiée conforme dans la langue de cette Partie. Dans le cas contraire, l'organe requis ne signifie la pièce à son destinataire que si le dernier consent à la recevoir.

2. La commission rogatoire doit indiquer l'adresse exacte du destinataire et désigner la pièce à signifier.

3. Lorsque les pièces ne peuvent être signifiées à l'adresse indiquée dans la commission rogatoire, l'organe requis prendra des mesures utiles en vue d'établir l'adresse exacte. Si l'établissement de l'adresse s'avère impossible, l'organe requis en informe l'organe requérant et lui retourne les pièces qu'il avait à signifier.

Article 11

Accusé de réception des pièces

L'accusé de réception des pièces se fait conformément aux dispositions sur la signification en vigueur sur le territoire de la Partie requise. Il doit mentionner la date et le lieu de la signification.

Article 12

Frais de l'entraide judiciaire

1. La Partie Contractante requise supportera tous les frais occasionnés sur son territoire par l'entraide judiciaire et ne demandera pas le remboursement de ces frais.

2. L'organe requis informera l'organe requérant du montant des frais échus. Si l'organe requérant fait payer ces frais par la personne qui y est tenue, lesdites sommes seront acquises à la Partie requérante.

Article 13

Refus d'entraide judiciaire

1. Un acte d'entraide judiciaire peut être refusé lorsque son accomplissement risque de porter atteinte à la souveraineté, la sécurité ou l'ordre public de la Partie Contractante requise.

2. En matière pénale, l'entraide judiciaire peut être en outre refusée lorsque, d'après la Partie requise, l'acte visé à la commission rogatoire est une infraction politique ou militaire.

CHAPITRE III

Documents

Article 14

Communication d'actes d'état civil.

Sur demande des tribunaux et d'autres organes compétents de l'une des Parties Contractantes, l'autre Partie leur communique sans taxes et frais des extraits des actes d'état civil et d'autres documents y afférants concernant les ressortissants de la Partie dont émane la demande.

Article 15

Légalisation et force probante des documents

1. Les documents ainsi que leurs expéditions ou extraits, dressés, délivrés ou certifiés conformes par un organe compétent sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et munis d'un sceau officiel, n'ont pas besoin d'être légalisés afin d'être valables sur le territoire de l'autre Partie.

2. Les actes officiels dressés sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, ont la force probante d'actes officiels sur le territoire de l'autre Partie.

CHAPITRE IV

Dispense de la caution judicatum solvi et assistance judiciaire gratuite en matière civile

Article 16

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes, domiciliés ou résidant sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie, et qui comparaissent devant les tribunaux de l'autre Partie Contractante, ne sont pas tenus à la caution judicatum solvi, pour le seul motif qu'ils sont étrangers ou qu'ils n'ont ni domicile ni lieu de résidence sur le territoire de la Partie devant le tribunal de laquelle ils comparaissent.

Article 17

1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes sont admis sur le territoire de l'autre au bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite dans les mêmes conditions et dans la même mesure que les ressortissants de cette Partie Contractante.

2. L'assistance judiciaire gratuite s'étend à tous les actes du procès, y compris les actes d'exécution.

3. Les ressortissants qui, conformément aux dispositions légales de l'une des Parties Contractantes ont bénéficié de l'assistance judiciaire gratuite à l'occasion d'une affaire, en bénéficieront également à l'occasion des actes du procès accomplis dans la même affaire sur le territoire de l'autre Partie.

Article 18

1. Les certificats concernant la situation personnelle, familiale et matérielle sont délivrés par les organes compétents de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle est domicilié ou réside la personne qui réclame le bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite.

2. Lorsque la personne concernée n'est pas domiciliée ou ne réside pas sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie Contractante, la mission diplomatique ou le poste consulaire de l'Etat dont cette personne est le ressortissant peut délivrer le certificat en question.

3. Le tribunal appelé à statuer sur l'assistance judiciaire gratuite peut, en suivant la procédure prévue à l'article 2 de la présente Convention, demander des renseignements supplémentaires à l'organe qui a délivré le certificat.

Article 19

Le ressortissant de l'une des Parties Contractantes peut faire consigner dans le procès-verbal du tribunal, compétent à raison de son domicile ou de sa résidence, la demande d'assistance judiciaire gratuite ou la demande en constitution d'un mandataire ad litem devant le tribunal de l'autre Partie. Le tribunal saisi communique au tribunal de l'autre Partie le procès-verbal avec le certificat prévu à l'article 18 de la présente Convention ainsi que les autres pièces annexées par le demandeur d'assistance, suivant la procédure prévue à l'article 2 de la présente Convention.

Article 20

1. Lorsque le tribunal de l'une des Parties Contractantes saisi d'une affaire exige d'une personne domiciliée sur le territoire de l'autre Partie Contractante des taxes ou frais judiciaires, le délai fixé pour leur versement ne peut être inférieur à deux mois.

2. Lorsque le tribunal de l'une des Parties Contractantes fixe un délai pour l'accomplissement par une personne domiciliée sur le territoire de l'autre Partie Contractante d'un acte de procédure déterminé, le délai commence à courir à compter de la date du cachet de la poste de la Partie Contractante d'où émane la pièce certifiant l'accomplissement de l'acte.

CHAPITRE V

Reconnaissance et exécution des décisions en matière civile.

Article 21

1. Les décisions judiciaires passées en force de chose jugée en matière civile de l'une des Parties Contractantes portant sur les affaires non partimoniales, à condition qu'elles ne soient contraires à la présente Convention, seront reconnues sur le territoire de l'autre Partie Contractante. Cette disposition est applicable également aux décisions rendues avant l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. Les décisions judiciaires passées en force de chose jugée en matière civile portant sur les relations partimoniales, rendues sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, sont susceptibles d'exequatur sur le territoire de l'autre Partie, lorsqu'elles ont été rendues après l'entrée en vigueur de la présente Convention. Il en est de même des jugements faisant droit à l'action civile en matière pénale.

Article 22

La requête en reconnaissance ou en exequatur de la décision judiciaire doit être introduite au tribunal qui a connu de l'affaire en première instance, ou au tribunal compétent de l'autre Partie. Dans le premier cas, le tribunal communique la requête au tribunal compétent de l'autre Partie suivant la procédure définie à l'article 2 de la présente Convention.

Article 23

1. A la requête en reconnaissance ou en exequatur il faut annexer:

a) Une copie certifiée conforme de la décision judiciaire constatant les motifs ainsi qu'un document officiel constatant que la décision est passée en force de chose jugée, à moins que cela ne résulte du contenu de la décision;

b) un document constatant que le défendeur qui n'a pas participé à la procédure ou son mandataire avait été en temps utile et suivant la procédure légale convoqué au moins une fois à l'audience;

c) la traduction certifiée conforme des documents énumérés sous a) et b) dans une des langues prévues à l'Article 3 de la présente Convention.

2. A la requête en exequatur peut être jointe la requête en exécution forcée.

Article 24

En statuant sur la reconnaissance ou l'exequatur de la décision, le tribunal peut, si besoin est, demander des éclaircissements au requérant ou l'obliger à compléter la requête. Le tribunal peut également entendre le défendeur sur le contenu de la requête et demander des éclaircissements au tribunal qui a rendu la décision.

Article 25

Le défendeur ne peut saisir le tribunal qui statue sur l'exequatur d'une exception, tant en ce qui concerne l'admissibilité de l'exequatur que les prétentions adjugées par le tribunal, que si la loi de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle le jugement a été rendu prévoit une telle exception.

Article 26

Refus de reconnaissance ou d'exequatur

La reconnaissance ou l'exequatur peuvent être refusés dans les cas suivants:

a) lorsque le défendeur ou la personne que la décision oblige à satisfaire à la prétention n'ont pas participé à la procédure judiciaire du fait que la convocation à l'audience n'a pas été notifiée à eux-mêmes ou à leurs mandataires en temps utile et suivant la procédure légale;

b) lorsque la décision est en contradiction avec une décision antérieure passée en force de chose jugée, entre les mêmes parties, sur le même objet et sur le même fond, rendue par un tribunal de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue ou exécutée;

c) lorsque la décision est contraire à l'ordre public de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue ou exécutée;

d) lorsque selon le droit de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être reconnue ou exécutée, le tribunal de cette dernière est exclusivement compétent pour juger l'affaire.

Article 27

Les dispositions de l'article 21 paragraphe 2, et des articles 22 - 26 de la présente Convention sont également applicables aux transactions judiciaires.

Article 28

Cas particuliers d'exécution des décisions concernant les frais.

1. Lorsque les personnes exemptées de la caution judicatum solvi en vertu de l'article 16 de la présente Convention ont été condamnées par la décision clôtur-

rant la procédure aux frais judiciaires, le tribunal compétent de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle les frais doivent être recouvrés, statuera, conformément à sa loi et sans frais, sur l'exéquatur.

2. Sont également considérés comme frais judiciaires les frais occasionnés par les certificats attestant que la décision est passée en force jugée et qu'elle est susceptible d'exécution, ainsi que les frais de traduction des documents requis. Ces frais sont fixés, sur requête, par le tribunal appelé à statuer sur l'exéquatur.

Article 29

1. La requête en exéquatur de la décision sur les frais judiciaires est introduite, suivant les modalités prévues à l'article 22 de la présente Convention, par la personne qui s'est vue adjuger les frais.

2. A la requête doit annexée la décision condamnant aux frais avec le certificat attestant qu'elle est passée en force de chose jugée et susceptible d'exécution, ainsi que la traduction certifiée conforme dans une des langues prévues à l'Article 3 de la présente Convention.

3. La requête en exéquatur de la décision sur les frais peut être formée conjointement avec la requête en exécution forcée.

Article 30

1. Le tribunal de la Partie Contractante requise examinera la requête en exéquatur de la décision sur les frais sans entendre les parties et se bornera à vérifier si la décision est passée en force de chose jugée et susceptible d'exécution.

2. La requête en exécution forcée des frais ne peut être déclarée irrecevable pour le seul motif que le requérant n'a pas versé d'acompte à valoir sur les frais de cette exécution.

Article 31

1. Dans le cas où un ressortissant de l'une des Parties Contractantes est condamné aux frais dûs au tribunal de l'autre Partie, ce tribunal saisira le tribunal compétent de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle le débiteur est domicilié, d'une requête en recouvrement de ces frais. Le tribunal saisi procédera à l'exécution forcée, selon son propre droit, sans percevoir de taxes.

2. A la requête doivent être annexés les documents énumérés à l'article 29, paragraphe 2 de la présente Convention, la disposition de l'article 30 étant également applicable.

CHAPITRE VI

Extradition et transit

Article 32

Obligation d'extradition

1. Les Parties Contractantes s'engagent mutuellement, conformément aux dispositions de la présente Convention, à extraditer sur demande les personnes séjournant sur leur territoire en vue d'une poursuite pénale ou de l'exécution d'une peine.

2. L'extradition en vue d'une poursuite pénale ne peut intervenir que pour les infractions qui, selon la loi des deux Parties Contractantes, sont passibles d'une peine privative de liberté d'un maximum d'au moins un an, ou d'une peine plus grave.

3. L'extradition en vue d'exécution d'une peine ne peut intervenir que pour les infractions punissables d'après la loi des deux Parties Contractantes et lorsque

la personne concernée a été condamnée à une peine privative de liberté supérieure à une année ou à une peine plus grave.

4. Si l'infraction en raison de laquelle l'extradition est demandée est punie de la peine capitale par la loi de la partie requérante et que dans ce cas cette peine n'est pas prévue par la loi de la Partie requise l'extradition pourra être accordée à condition que sur le territoire de la Partie requérante la peine capitale ne sera pas prononcée ou exécutée.

5. Si la demande d'extradition vise plusieurs infractions distinctes punies chacune par la loi des deux Parties Contractantes d'une peine privative de liberté mais dont certaines ne remplissent pas la condition prévue aux paragraphes 2 et 3, la Partie requise aura la faculté d'accorder également l'extradition pour ces derniers.

Article 33

Refus d'extradition

1. Il ne sera pas donné suite à une demande d'extradition dans les cas suivants :

a) lorsque la personne dont l'extradition est demandée est un ressortissant de la Partie requise ou y a obtenu le droit d'asile;

b) lorsque, d'après la loi de la Partie requise, l'inculpation concerne une infraction politique ou militaire, ou bien lorsque la poursuite pénale est inadmissible ou le jugement ne peut être exécuté par suite de la prescription ou d'une autre circonstance légale;

c) lorsque la personne dont l'extradition est demandée a fait l'objet sur le territoire de la Partie requise d'un jugement passé en force de chose jugée concernant la même infraction ou d'un non-lieu;

d) lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est poursuivie, conformément aux lois des deux Parties Contractantes, exclusivement sur accusation de la personne lésée;

e) lorsque l'infraction a été commise sur le territoire de la Partie requise.

2. La Partie requise peut en outre refuser l'extradition lorsque celle-ci est demandée en raison d'une infraction commise sur le territoire d'un Etat tiers et un jugement a déjà été rendu dans cet Etat.

Article 34

Demande d'extradition

1. A la demande d'extradition il faut annexer une copie certifiée conforme du jugement passé en force de chose jugée ainsi que le texte intégral de la disposition légale qui donne la qualification de l'infraction. Au cas où le condamné aurait déjà purgé une partie de la peine, il faut le préciser.

2. A la demande d'extradition en vue d'une poursuite pénale, il faut annexer une copie certifiée conforme de la décision prononçant la détention provisoire, une description des circonstances ainsi que le texte de la disposition légale qui donne la qualification de l'infraction. Si l'infraction a causé un dommage matériel, il faut en indiquer le montant.

3. A la demande il faut annexer autant que possible le signalement de la personne dont l'extradition est demandée, des renseignements concernant son identité, sa situation personnelle, sa nationalité et son domicile, sa photo et ses empreintes digitales.

4. La Partie Contractante qui demande l'extradition n'est pas tenue de joindre à sa demande les pièces à conviction se rapportant à l'acte commis par la personne dont l'extradition est demandée.

Article 35

Renseignements complémentaires

Lorsque la demande d'extradition ne comporte pas tous les renseignements nécessaires, la Partie requise peut demander qu'elle soit complétée. A cet effet, elle peut fixer un délai qui ne devrait excéder deux mois mais qui peut être prolongé pour les motifs justifiés.

Article 36

Arrestation de la personne à extraditer

Après avoir reçu la demande d'extradition, la Partie requise prendra sans délai des mesures utiles en vue d'arrêter la personne visée par la demande, sauf dans les cas où l'extradition ne peut intervenir aux termes de la présente Convention.

Article 37

Arrestation provisoire avant la réception de la demande d'extradition

1. La personne dont l'extradition est demandée peut être provisoirement arrêté avant la réception de la demande d'extradition, lorsque cela est demandé par l'une des Parties Contractantes, affirmant qu'un mandat d'arrêt a été lancé ou qu'un jugement de condamnation ou une autre décision de tribunal ont été rendus. Une telle demande peut être adressée par poste, télégraphe, ou par tout autre moyen transmettant le contenu de la demande par écrit.

2. Exceptionnellement, dans des cas d'urgence, les organes compétents des Parties Contractantes peuvent provisoirement arrêter une personne qui se trouve sur leur territoire même sans la demande prévue au paragraphe 1, s'ils ont connaissance que cette personne a commis sur le territoire de l'autre Partie une infraction justifiant l'extradition.

3. L'autre Partie Contractante doit être informée sans délai de la date de l'arrestation prévue aux paragraphes 1 et 2 du présent Article.

Article 38

Mise en liberté

La personne provisoirement arrêtée en vertu des articles 36 ou 37 de la présente Convention peut être libérée, si la demande d'extradition ou la demande de compléter celle-ci ne parvient pas à destination dans un mois à compter de la notification à l'autre Partie de l'arrestation de cette personne.

Article 39

Ajournement de l'extradition

Si la personne dont l'extradition est demandée fait l'objet d'une procédure pénale ou exécute une peine pour une autre infraction sur le territoire de la Partie requise, son extradition peut être ajournée jusqu'à la clôture de la procédure pénale ou jusqu'à l'exécution ou la remise de la peine.

Article 40

Extradition temporaire

1. Si l'ajournement de l'extradition, prévu à l'article 39, risque d'entraîner la prescription des poursuites pénales ou d'entraver sérieusement la procédure, la personne dont l'extradition est demandée peut être, sur demande motivée, extradée temporairement.

2. La personne temporairement extradée doit être reconduite immédiatement après l'accomplissement de l'acte de procédure à l'occasion duquel elle a été extradée.

Article 41

Concours de demandes d'extradition

Lorsque plusieurs Etats demandent l'extradition d'une personne, la Partie requise décidera de la préférence à donner à une de ces demandes.

Article 42

Limite de poursuite

1. L'extradé ne pourra, sans le consentement de la Partie requise, faire l'objet de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine pour une infraction commise avant l'extradition autre que celle qui a donné lieu à celle-ci, ni être livré à un Etat tiers.

2. Ce consentement n'est pas requis dans les cas suivants :

a) Lorsque la personne extradée n'a pas quitté le territoire de la Partie Contractante à laquelle elle avait été extradée dans un mois à compter de la clôture de la procédure ou, en cas de condamnation, à compter de l'exécution ou de la remise de la peine. Ce délai ne comprend pas le laps de temps durant lequel la personne extradée ne pouvait, sans qu'il y ait eu faute de sa part, quitter le territoire de la Partie requérante;

b) lorsque la personne extradée, après avoir quitté le territoire de la Partie requérante, a regagné ensuite de son plein gré ce territoire.

Article 43

Notification de la décision sur l'extradition

1. La Partie requise fera connaître à la Partie requérante sa décision sur l'extradition.

2. En cas de rejet total ou partiel de la demande d'extradition, les motifs de la décision seront communiqués à la Partie requérante.

3. Au cas d'admission de l'extradition, la Partie Contractante requise informe la Partie requérante du lieu et de la date de la remise. Si la Partie requérante ne prend pas charge de la personne réclamée dans un mois à compter de la date fixée pour la remise, cette personne pourra être libérée.

Article 44

Réextradition

Si la personne extradée se soustrait à la justice et revient sur le territoire de la Partie requise, elle fera l'objet d'une nouvelle demande d'extradition sans qu'il soit nécessaire de communiquer les pièces énumérées à l'article 34 de la présente Convention.

Article 45

Communication en matière d'extradition

La demande d'extradition ainsi que la réponse à celle-ci se feront par la voie diplomatique. Les autres actes se rapportant à l'extradition se feront conformément à l'Article 2 de la présente Convention.

Article 46

Transit

1. Chacune des Parties Contractantes autorisera, sur demande de l'autre Partie, le transit à travers son territoire des personnes extradées à cette Partie par un autre Etat. Les Parties Contractantes n'y seront pas tenues lorsque selon les dispositions de la présente Convention l'obligation d'extradition n'existe pas.

2. La requête sollicitant le transit sera notifiée suivant la même procédure que la demande d'extradition.

3. Les organes compétents des Parties Contractantes s'entendront dans chaque cas sur les modalités, le trajet et les autres conditions du transit.

Article 47

Communication des résultats de la procédure pénale

Les Parties Contractantes se communiqueront mutuellement les résultats de la procédure pénale engagée contre les personnes extradées. Elles se communiqueront également, sur demande, une copie de la décision passée en force de chose jugée.

CHAPITRE VII

Dispositions diverses en matière pénale

Article 48

Transfert de la poursuite pénale

Chacune des Parties Contractantes est tenue, sur demande de l'autre Partie, de poursuivre conformément à sa loi ses propres ressortissants qui ont commis une infraction sur le territoire de l'autre Partie.

Article 49

1. Afin d'entamer la poursuite pénale conformément à l'Article 48, les Parties Contractantes se communiqueront des requêtes auxquelles seront annexés les pièces concernant l'infraction commise, des renseignements sur l'auteur de l'infraction commise, des renseignements sur l'auteur de l'infraction et d'autres preuves, ainsi que le texte des dispositions pénales applicables à l'acte selon la loi en vigueur du lieu de sa perpétration.

2. La Partie Contractante saisie de la requête précitée, informe l'autre Partie des résultats de la procédure et communique, sur demande, une copie de la décision passée en force de chose jugée.

Article 50

Remise temporaire de détenus en qualité de témoins

1. S'il y a lieu d'entendre en qualité de témoins des personnes détenues sur le territoire de l'autre Partie, les organes énumérés à l'article 2 de la présente Convention peuvent autoriser à ce que ces personnes soient envoyées au territoire de la Partie requérante, à condition qu'elles continuent à être détenues et soient renvoyées dans le plus bref délai possible après avoir été entendues.

2. S'il y a lieu d'entendre en qualité de témoins des personnes détenues sur le territoire d'un Etat tiers, les organes énumérés à l'article 2 de la présente Convention autoriseront le transit de ces personnes à travers leur territoire.

3. Les dispositions de l'article 9 de la présente Convention s'appliquent dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus.

Article 51

Délivrance d'objets

1. Les objets que l'auteur de l'infraction possède par suite de celle-ci, ainsi que tous autres qui dans la procédure pénale peuvent servir comme pièces à conviction, doivent être délivrés à la Partie requérante, même dans le cas où la remise de l'auteur de l'infraction est impossible pour cause de décès ou pour d'autres raisons.

2. La Partie requise peut temporairement différer la délivrance des objets qui sont nécessaires dans une autre procédure pénale.

3. Les droits des tiers sur les objets à délivrer restent intacts. Après le clôture de la procédure pénale, ces objets seront rendus à la Partie qui les a délivrés afin d'être remis aux ayants droit.

4. En délivrant des objets conformément aux dispositions du présent Article, ne sont pas applicables les dispositions limitant l'importation et l'exportation d'objets et de valeurs de change.

Article 52

Frais d'extradition et de transit

Les frais occasionnés par les préparatifs pour la remise de délinquants et d'objets conformément aux dispositions de la présente Convention, sont à la charge de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle ces frais ont été encourus. Les frais de transit sont à la charge de la Partie requérante.

Article 53

Communication d'informations sur les jugements

1. Les Parties Contractantes se communiqueront une fois par an des informations sur les jugements de condamnation des citoyens de l'autre Partie passés en force de chose jugée.

2. Les Parties Contractantes se communiqueront, sur demande, aux fins de la procédure pénale des renseignements sur les antécédents judiciaires des personnes ayant habité sur le territoire de la Partie requise.

3. Dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 du présent Article, les Parties Contractantes se communiqueront, autant que possible, les empreintes digitales des condamnés.

CHAPITRE VIII

Dispositions finales

Article 54

La présente Convention remplace l'arrangement sur l'assistance judiciaire gratuite et la caution judicatum solvi conclu par échange de lettres entre la Grèce et la Pologne, en date du 10 avril 1930.

Article 55

1. La présente Convention sera sujette à ratification et entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Varsovie.

2. La présente Convention restera en vigueur pour une période indéfinie. Elle peut être dénoncée, par voie de notification, par chacune des Parties contractantes. Dans ce cas, elle cessera d'être en vigueur dans les six mois suivant le jour de la dénonciation.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé les sceaux.

Fait à Athènes, le 24 octobre 1979, en double exemplaire, rédigé en langue hellénique, polonaise et fran-

çaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour le président de la
République Hellénique

GEORGES STAMATIS

Pour le Conseil d'Etat de
la République Populaire de
Pologne

JERZY BAFIA

Άρθρον δεύτερον

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκπομπῆς
του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, ἐκπομπῆται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 Ιανουαρίου 1981 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ. 1.500
2. » » » Β'	» 3.000
3. » » » Γ'	» 1.000
4. » » » Δ'	» 2.500
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	» 1.000
6. » » » 'Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	» 200
7. » » » Παράρτημα	» 600
8. » » » 'Ανωνύμων Έταιρειών κ.λπ. »	» 7.000
9. » » Δελτίο Έμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ίδιοκτησίας	» 600
10. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	» 15.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ. 75
2. » » » Β'	» 150
3. » » » Γ'	» 50
4. » » » Δ'	» 125
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	» 50
6. » » » 'Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	» 10
7. » » » Παράρτημα	» 30
8. » » » 'Ανωνύμων Έταιρειών κ.λπ. »	» 350
9. » » Δελτίο Έμπ. καὶ Βιομ. Ίδιοκτησίας .	» 30
10. Για όλα τα τεύχη	» 750

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πώλησής τους κάθε φύλλο, μέχρις 8 σελ., είναι 7 δρχ., από 9 ως 24 σελ. 14 δρχ., από 25 ως 48 σελ. 20 δρχ., από 49 ως 80 σελ. 40 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πώλησής τους κάθε φύλλο προσαυξάνεται κατά 40 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το Έθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διαφόρων φύλλων της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τρεις (3) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Στο τεύχος 'Ανωνύμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης:

Α' 'Ανωνύμων Έταιρειών:

1. Τών καταστατικών	Δρχ. 18.000
2. Τών αποφάσεων «περί συγχωνεύσεως άνωνύμων εταιρειών»	» 18.000
3. Τών κωδικοποιήσεων τών καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	» 9.000
4. Τών τροποποιήσεων τών καταστατικών	» 5.000
5. Τών ίσολογισμών κάθε χρήσεως	» 8.000
6. Τών ύπουργικών αποφάσεων «περί παροχής άδειας επέκτασεως τών εργασιών 'Ασφαλιστικών Έταιρειών», τών εκθέσεων έκτιμήςεως περιουσιακών στοιχείων και τών αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τίς όποιες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	» 7.000

7. Τών αποφάσεων «περί εγκαταστάσεως υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορος και παροχής πληρεξουσιότητας προς άντιπροσώπευσιν έν 'Ελλάδι άλλοδοτών Έττειρειών» και τών αποφάσεων «περί μεταβίβασεως του χαρτοφυλακίου 'Ασφαλιστικών Έταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70»

8. Τών ανακοινώσεων για κάθε μεταβολή που γίνεται με άποφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., τών προσκλήσεων σε ειδικές συνελεύσεις, τών κατά το άρθρο 32 του Ν. 221/24 γνωστοποιήσεων, τών ανακοινώσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/70 «περί 'Αλλοδαπών 'Ασφαλιστικών Έταιρειών», τών αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και τών αποφάσεων του 'Υπ. Συγκοινωνιών διά τούς ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ

9. Τών συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων τών τραπεζικών Έταιρειών

10. Τών αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου «περί εισαγωγής χρεωγράφων εις το χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως προς τās διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967» Δρχ. 2.000

11. Τών αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς «περί διαγραφής χρεωγράφων εκ του χρηματιστηρίου, συμφώνως προς τās διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»

12. Τών αποφάσεων «περί εγκρίσεως τιμολογίων τών 'Ασφαλιστικών Έταιρειών»

Β' Έταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης:

1. Τών καταστατικών	Δρχ. 2.000
2. Τών κωδικοποιήσεων τών καταστατικών	» 2.000
3. Τών ίσολογισμών κάθε χρήσεως	» 2.500
4. Τών εκθέσεων έκτιμήςεως περιουσιακών στοιχείων	» 2.000
5. Τών τροποποιήσεων τών καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	» 800
6. Τών ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη	» 800
7. Τών ανακοινώσεων με άποφαση της Γ.Σ. ...	» 600
8. Τών προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις	» 600

Γ' 'Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - 'Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Τών ύπουργικών αποφάσεων «περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας 'Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - 'Αλληλασφαλιστικών Ταμείων»	» 2.000
2. Τών ίσολογισμών τών ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	» 2.500

Δ' Τών δικαστικών πράξεων:

II. Στο Τέταρτο τεύχος:

Τών δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση άποζημιώσεως

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του έσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εισπράξεως, το όποιο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στη Γενική Δ/ση του Έθνικού Τυπογραφείου.

2. Οι συνδρομές του έξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με έπιταγή επ' όνοματι του Διευθυντή τών Διοικητικών και Οικονομικών 'Υποθέσεων του Έθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί τών άνωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:

α) στην 'Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Έθνικού Τυπογραφείου),

β) στις ύπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τίς 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.,

γ) στις περ. πτώσεις συνδρομών έξωτερικού: όταν ή άποστ. αλη τους γίνεται με έπιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Γενικός Διευθυντής
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ